

MEDIARECHT

AAK20137372

A.W. Hins

Regelgeving en beleid

De Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa is minder bekend dan het Europese Parlement van de EU. Toch loont het de moeite kennis te nemen van de resoluties en aanbevelingen van deze vergadering, omdat zij steeds vaker een rol spelen in de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Op 2 oktober 2013 nam de Parlementaire vergadering – in het Engels afgekort tot PACE – met overgrote meerderheid een resolutie aan over nationale veiligheid en de toegang tot informatie. Onder verwijzing naar *Global Principles* die enkele maanden eerder waren opgesteld door een groep experts uit de hele wereld, benadrukt de Parlementaire vergadering dat het argument van de nationale veiligheid niet mag worden misbruikt om de beginselen van openbaarheid van bestuur, de bescherming van klokkenluiders en het journalistieke bronnengeheim uit te hollen. Een absolute weigeringsgrond zoals in Nederland is opgenomen in artikel 10, eerste lid, onder b, van de Wob, is volgens de resolutie niet toegestaan. (*PACE Resolution 1954 (2013)* en *PACE Recommendation 2024 (2013)* d.d. 2 oktober 2013).

Bij brief van 10 juli 2013 stuurde de staatssecretaris van OCW de ‘Evaluatie van de financiering van de lokale publieke media-instellingen in de jaren 2009-2012’ aan de Tweede Kamer. Krachtens artikel 2.170a van de Mediawet

moet ieder college van burgemeester en wethouders zorg dragen voor de bekostiging van een publieke mediadienst ‘op zodanige wijze dat op lokaal niveau in een toereikend media-aanbod kan worden voorzien en continuïteit van bekostiging is gewaarborgd’. De minister of staatssecretaris van OCW moet, zo bepaalt het vierde lid, eens in de drie jaar een verslag aan de Staten-Generaal zenden over de doeltreffendheid en de effecten van deze regeling in de praktijk. Omdat artikel 2.170a van de Mediawet in 2010 in werking is getreden, was dit de eerste evaluatie. Het rapport, geschreven door het Commissariaat voor de Media, bespreekt onder meer een aantal uitspraken van rechtbanken over de rechtmatigheid van financieringsbesluiten van diverse gemeentebesturen. De staatssecretaris kondigt in zijn brief aan dat hij de evaluatie zal bestuderen en in het najaar zijn bevindingen zal mededelen. (*Kamerstukken II* 2012/13, 33 400 VIII, nr. 161).

Op 30 augustus 2013 zond dezelfde staatssecretaris een brief aan de Tweede Kamer over de regionale omroep. Ook hier was een rapport van het Commissariaat voor de Media bijgevoegd over de financiering in de praktijk, in dit geval door de provincies op basis van artikel 2.170 van de Mediawet. In het regeerakkoord Rutte-II is echter afgesproken dat met ingang van 1 januari 2014 de regionale omroepen zullen worden gefinancierd door het Rijk. Het desbetreffende wetsvoorstel is ingediend op 17 juni 2013 (*KwartaalSignaal* 128, [☞](#) AAK20137302). Het centrale thema van de brief is daarom hoeveel geld uit het Provinciefonds moet worden overgeheveld naar de begroting van OCW. Op basis van het rapport van het Commissariaat voor de Media – met wederom aandacht voor juridische procedures – heeft de staatssecretaris overleg gevoerd met het overlegorgaan van de provincies IPO. Een bedrag van € 143,5 miljoen zal worden overgeheveld. (*Kamerstukken II* 2012/13, 33 400 VIII, nr. 165).

Rechtspraak

Online archieven van kranten kunnen berichten bevatten die voor sommige personen beledigend zijn. Bij het EHRM kwam de vraag aan de orde of het recht op privacy krachtens artikel 8 EVRM met zich meebrengt dat een onrechtmatig verklaard bericht uit de krant ook uit het online archief moet worden verwijderd. Bijzonder was dat de klagers in hun rechtszaak over de eerste publicatie niet meteen een vordering hadden ingesteld inzake de archivering. Pas geruime tijd nadat de rechter de papieren publicatie als onrechtmatig had bestempeld, spanden zij een tweede procedure aan waarin zij een verwijdering uit het online archief vorderden. Die vordering werd afgewezen, omdat de rechter veel waarde hechtte aan het belang van een goede geschiedschrijving. Volgens het EHRM maakte deze afwijzing geen inbreuk op artikel 8 EVRM. Het Hof overweegt dat een minder vergaand alternatief de voorkeur verdient, te weten het toevoegen van een waarschuwing aan het archief waarin staat dat de desbetreffende publicatie door de rechter onrechtma-

tig is geoordeeld. (EHRM 16 juli 2013, appl. 33846/07, *Wegrzynowski t. Polen*).

Op dezelfde dag wees het EHRM een arrest over de weigering door een particuliere dagbladuitgever een advertentie te plaatsen. De advertentie had betrekking op een boek, dat scherpe kritiek bevatte op de gang van zaken bij een andere krant. Volgens de uitgever was het risico van civiele aansprakelijkheid te groot. De auteur, die zelf de advertentie wilde bekostigen, beriep zich vervolgens op de vrijheid van meningsuiting. Nadat de nationale rechters zijn vordering hadden afgewezen klaagde hij bij het EHRM dat de staat een positieve verplichting bij artikel 10 EVRM had geschonden. De klacht is ongegrond. Het Hof overweegt dat de uitingsvrijheid van de klager moet worden afgewogen tegen de uitingsvrijheid van de uitgever. Het recht van de laatstgenoemde krijgt voorrang, omdat de klager vrij was op andere manieren reclame te maken voor zijn boek. Dat deed hij bijvoorbeeld via een eigen website. (EHRM 16 juli 2013, appl. 1562/10, *Remuszko t. Polen*).

Prinses Caroline von Hannover heeft voor de derde keer bij het EHRM geprocedeerd. De nieuwste uitspraak voegt echter niet zo veel toe aan het belangrijke arrest *Caroline von Hannover no. 2*, dat dateert van 7 februari 2012 (*KwartaalSignaal* 123, [☞](#) AAK20126950). Wederom klaagde zij over het feit dat de Duitse rechter haar geen gelijk had gegeven in een conflict met de roddelpers. Ook dit keer is haar klacht over schending van artikel 8 EVRM ongegrond verklaard. Het Hof bevestigt dat het begrip ‘publiek debat’ zeer ruim moet worden opgevat. Berichtgeving over beroemdheden die hun vakantiewoning te huur aanbieden kan lezers ‘aan het denken zetten’ en daardoor bijdragen aan een publiek debat. Duitsland heeft de grenzen van zijn *margin of appreciation* niet overschreden door de vrijheid van meningsuiting in dit geval zwaarder te laten wegen. (EHRM 19 september 2013, appl. 8772/10, *Von Hannover t. Duitsland no. 3*).

Het Hof van Justitie van de EU stelde vast dat de lidstaten een ruime beleidsvrijheid hebben bij het aanwijzen van sportevenementen die getoond moeten kunnen worden op een open televisienet. België had alle wedstrijden van het WK-voetbal aangewezen en het Verenigd Koninkrijk daarnaast alle wedstrijden van het EK. De Commissie besloot in 2007 dat beide staten niet in strijd handelden met het EU-recht. Het beroep daartegen van de FIFA en de UEFA is afgewezen, eerst door het Gerecht en nu door het Hof. (Hof EU 18 juli 2013, C-201/11 P, C-204/11 P en C-205/11 P, *FIFA & UEFA t. Commissie*)

Literatuur

- T. Herrenberg, ‘Politici, de vrijheid van meningsuiting en Innocence of Muslims’, *NJB* 2013-33, p. 2255-2259;
- V. Sinaasappel, ‘Regulering van de pers. Verslag van de VMC-Studiemiddag van 21 juni 2013’, *Mediaforum* 2013-7/8, p. 186-191.